

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4972/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 64/20 од 04.03.2020. године, у седници одржаној 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 64/20 од 04.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П рр1 384/19 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 42/10 (Ст бр. 12/17) исплати неисплаћена потраживања из радног односа у износу од 564.032,64 динара са законском затезном каматом почев од 08.07.2019. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом другим изреке, преко досуђеног износа тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 64/20 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима 1. и 3. изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете настале повредом права на суђење у разумном року поднета је 08.07.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 564.032,64 динара.

С обзиром на то да је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић